

बेफिक्र बादशाह बन्ने युक्ति

आज बापदादाले बेफिक्र बादशाहहरूको सभालाई देखिरहनु भएको छ। यो राज्य सभा सारा कल्पमा विचित्र सभा हो। बादशाहहरू त धेरै भएका छन् तर बेफिक्र बादशाहहरूको विचित्र सभा यो संगमयुगमा नै हुन्छ। यो बेफिक्र बादशाहहरूको सभा सत्ययुगको राज्य सभा भन्दा पनि श्रेष्ठ छ किनकि त्यहाँ त चिन्ता र निश्चिन्तता दुवैको भिन्नताको ज्ञानको समझ रहँदैन। चिन्ता शब्दको ज्ञान रहँदैन। तर अहिले जब सारा दुनियाँ कुनै न कुनै चिन्तामा छ- बिहान उठ्दा नै आफ्नो, परिवारको, कार्य व्यवहारको, मित्र सम्बन्धीको कुनै न कुनै चिन्ता हुन्छ तर तिमीहरू सबै अमृतबेलादेखि बेफिक्र बादशाह बनेर दिनको सुरुवात गर्छौ र बेफिक्र बादशाह बनेर हरेक कार्य गर्छौ। बेफिक्र बादशाह बनेर आरामको निद्रामा सुत्छौ। सुखको निद्रा, शान्तिको निद्रामा सुत्छौ। यस्तो बेफिक्र बादशाह बन्यौ। यस्तो बनेका छौ वा कुनै चिन्ता छ? बाबामाथि जिम्मेवारी दिएका छौ भने निश्चिन्त छौ। आफूमाथि जिम्मेवारी सम्झनाले चिन्ता हुन्छ। जिम्मेवारी बाबाको हो र म निमित्त सेवाधारी हुँ। म निमित्त कर्मयोगी हुँ। गराउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ, निमित्त गर्नेवाला म हुँ। यदि यो स्मृति स्वतः हर समय रहन्छ भने सदा नै बेफिक्र बादशाह हुन्छौ। यदि गल्तीले पनि कुनै पनि व्यर्थ भावको आफूमाथि बोझ उठाउँछौ भने श्रीपेचको साटो चिन्ताका अनेक टोकरीहरू शिरमाथि आउँछन्। नत्र सदा लाइटको ताजधारी बेफिक्र बादशाह हुन्छौ। बाबा र म दोस्रो न कोही। यो अनुभूतिले सजिलै बेफिक्र बादशाह बनाइदिन्छ। त्यसैले श्रीपेचधारी हौ वा टोकरीधारी हौ? टोकरी उठाउनु र श्रीपेच लगाउनु- कति फरक भयो? एउटा ताजधारी सामुन्ने खडा गर र एउटा बोझवाला, टोकरीवाला खडा गर, कुन राम्रो लाग्छ? श्रीपेच वा टोकरी? अनेक जन्मका अनेक बोझका टोकरी त बाबाले उतारेर हल्का बनाउनु हुन्छ। त्यसैले बेफिक्र बादशाह अर्थात् सदा डबल लाइट रहनेवाला हुन्छौ। जबसम्म बादशाह बन्दैनौ तबसम्म यो कर्मन्द्रियहरू पनि आफ्नो वशमा रहन सक्दैनन्। राजा बन्यौ भने मात्र मायाजित, कर्मन्द्रियजित, प्रकृति जित बन्छौ। त्यसैले राज्यसभामा बसेका छौ नि। अच्छा!

आज यूरोपको पालो हो। यूरोपले राम्रो विस्तार गरेको छ। यूरोपले आफ्ना छिमेकी देशहरूको कल्याणको लागि राम्रो योजना बनाएको छ। जसरी बाबा सदा कल्याणकारी हुनुहुन्छ त्यस्तै बच्चाहरू पनि बाबा समान कल्याणको भावना राख्नेवाला छन्। अहिले कसैलाई पनि देख्दा दया आउँछ नि- यिनी पनि बाबाका बनुन् भन्ने। हेर बापदादाले स्थापनाको समयदेखि लिएर विदेशका सबै बच्चाहरूलाई कुनै न कुनै रूपले याद गरिरहनु भएको छ। समय आएपछि बापदादाको यादले चारैतिरका बच्चाहरू पुगेका छौ। तर बापदादाले धेरै समयदेखि आह्वान गरिरहनु भएको छ। आह्वानको कारणले तिमीहरू पनि चुम्बक जसरी आकर्षित भएर पुगेका छौ। यस्तो लाग्छ नि- थाहै नपाई कसरी म बाबाको बनें। बनें- यो त राम्रो लाग्छ नै, तर के भयो, कसरी भयो यस्तो कहिलेकाहीँ बसेर सोच। कहाँबाट कहाँ आएर कहाँ पुग्यौ। यो सोच्नाले विचित्र पनि लाग्छ नि! ड्रामामा निश्चित थियो। ड्रामामा निश्चित भएकाले सबैलाई कुना-कुनाबाट निकालेर एक परिवारमा पुर्याइदियो। अहिले यही परिवार आफ्नो लागेको कारणले अति प्यारो लाग्छ। बाबा सबैभन्दा प्यारो हुनुहुन्छ त्यसैले तिमीहरू सबै पनि प्यारा बन्यौ। तिमीहरू पनि कम छैनौ। तिमीहरू सबै पनि बापदादको सङ्गको रङ्गमा अति प्यारा बनेका छौ। जसलाई हेरे पनि हरेक एक अर्को भन्दा प्रिय लाग्छौ। हरेकको अनुहारमा रूहानियतको प्रभाव देखिन्छ। विदेशीहरूलाई मेकअप गर्न राम्रो लाग्छ नि! यो फरिश्तापनको मेकअप गर्ने स्थान हो। यो मेकअप यस्तो छ जसबाट फरिश्ता बन्छौ। जसरी मेकअप गरेपछि कोही जस्तोसुकै भए पनि बदलिन्छ नि। मेकअपले धेरै सुन्दर बनाउँछ। त्यसैले यहाँ पनि सबै चम्किला फरिश्ता बन्छौ किनकि रूहानी मेकअप गरेका छौ। त्यो मेकअपमा त नोक्सान पनि हुन्छ। यसमा त केही नोक्सान छैन। त्यसैले सबै चम्किरहेका सर्वका स्नेही आत्मा हौ नि! यहाँ स्नेह बाहेक अरु केही छँदै छैन। उठ्दा पनि स्नेहले गुडमर्निङ्ग गर्छौ, खाँदा पनि स्नेहले ब्रह्मा भोजन खान्छौ। हिँड्दा पनि स्नेहले बाबाको साथ हातमा हात मिलाएर हिँड्छौ। विदेशीहरूलाई हातमा हात मिलाएर हिँड्न राम्रो लाग्छ नि! त्यसैले बापदादाले पनि भन्नुहुन्छ- सदा बाबाको हातमा हात दिएर हिँड। एकलै नहिँड। एकलै हिँड्यौ भने कहिले बोर हुन्छौ र कहिले कसैको नजर पनि पर्छ। बाबाको साथमा हिँड्यौ भने एक त कहिल्यै पनि मायाको नजर पर्दैन। त्यस्तै साथ भएको कारणले सदा खुशी-खुशीले मोजले खाँदै, हिँड्दै, मोज मनाइरहने छौ। त्यसैले साथी सबैलाई मन पर्यो नि! अथवा

अरू कोही चाहिन्छ? अरू कुनै साथीको आवश्यकता त छैन नि! कहिलेकाहीँ मन बहलाउनको लागि अरू कोही चाहिन्छ? धोका दिने सम्बन्धबाट त छुट्यौ। त्यसमा धोका पनि छ र दुःख पनि छ। अहिले यस्तो सम्बन्धमा आएका छौ जहाँ न धोका छ, न दुःख छ। बच्यौ। सदाको लागि बच्यौ। यस्तो पक्का छौ नि? कोही कच्चा त छैनौ? यस्तो त होइन त्यहाँ गएर पत्र लेख्ने- के गर्ने, कसरी गर्ने माया आयो।

युरोपले विशेष कुनचाहिँ कमाल गरेका छौ? बापदादाले सदा हेरिरहनुहुन्छ- हरेक वर्ष बाबाको अगाडि गुलदस्ता लिएर आउनु भन्ने बाबाको बोलीलाई प्राक्टिकलमा ल्याउन सबैले राम्रो ध्यान दिएका छन्। यस्तो उमंग सदा नै रहेको छ र अहिले पनि छ- हरेक वर्ष नयाँ-नयाँ बाबाका बिछोडिएका बच्चाहरू आफ्नो घर पुग्नु, आफ्नो परिवारमा पुग्नु। बापदादाले देखिरहनु भएको छ- युरोपकाले पनि यो लक्ष्य राखेर राम्रो उन्नति गरेका छन्। त्यसैले बाबाको महावाक्यलाई, आजालाई पालन गर्ने आज्ञाकारी कहलाउँछन् र जो आज्ञाकारी बच्चाहरू हुन्छन् तिनीहरूमा पिताको आशीर्वाद सदा नै रहेको हुन्छ। आज्ञाकारी बच्चाहरू स्वतः नै आशीर्वादका पात्र हुन्छन्। बुझ्यौ! केही वर्ष पहिला कति थोरै थियौ तर हर साल वृद्धि गर्दै ठूलो परिवार बन्यो। एकबाट दुई, दुईबाट तीन गर्दै अहिले कति सेन्टरहरू भए। यू.के. त ठूलो छ नै, सम्बन्ध त सबैको यू.के. सँग छ नै किनकि विदेशको फाउण्डेशन त त्यही हो। जति शाखाहरू निस्कंदै जाँउन्, वृक्षले विस्तार प्राप्त गरिरहोस् तैपनि सम्बन्ध त जरासँग हुन्छ नै। यदि जरासँग सम्बन्ध रहेन भने फेरि विस्तारले वृद्धि कसरी प्राप्त गर्न सक्छ? लण्डनमा विशेष अनन्य रत्नहरूलाई निमित्त बनाइयो किनकि फाउण्डेशन हो नि। त्यसैले सबैलाई निर्देशन सजिलै मिल्नाले पुरुषार्थ र सेवा दुवैमा सजिलो हुन गयो। बापदादा त हुनुहुन्छ नै। बापदादा विना त एक सेकेण्ड पनि चलन सक्दैनौ, यसरी कम्बाइन्ड छौ। तर पनि साकार रूपमा, सेवाको साधनमा, सेवाका कार्यक्रममा, योजनामा र साथ-साथै आफ्नो स्व-उन्नतिको लागि पनि कसैलाई कुनै पनि निर्देशन चाहिएमा सम्बन्ध सम्पर्क स्थान राखिएको छ। यिनीहरू पनि निमित्त बनाइएका माध्यम हुन्, जसबाट सजिलै समाधान मिल्न सकोस्। कति पटक मायाका यस्ता तुफानहरू आउँछन् जुन बुद्धि क्लिएर नभएको कारणले बापदादाको निर्देशनलाई, शक्तिलाई लिन सक्दैनन्। यस्तो समयको लागि साकार माध्यमहरू निमित्त बनाइएका छन्, जसलाई तिमीहरूले भन्छौ दिदी, दादी- यिनीहरू निमित्त हुन् जसले गर्दा समय खेर जाँदैन। बाँकी बापदादालाई थाहा छ- हिम्मत भएका छन्। त्यहीँबाट निस्किएर त्यहीँ सेवाको निमित्त बनेका छन् त्यसैले चेरिटी बिगिन्स एट होमको पाठ राम्रोसँग पक्का गरेका छन्। त्यहीँको लागि निमित्त बनेर वृद्धि प्राप्त गर्नु, यो धेरै राम्रो हो। कल्याणको भावनाले अगाडि बढिरहेका छौ। त्यसैले जहाँ दृढ संकल्प हुन्छ त्यहाँ सफलता हुन्छ नै। जे सुकै होस् सेवामा सफलता पाउनु नै छ- यस्तो श्रेष्ठ संकल्पले आज प्रत्यक्षफल दिएको छ। अहिलै आफ्नो श्रेष्ठ परिवारलाई देखेर विशेष खुशी लाग्छ। विशेष पाण्डवहरू नै टिचर छन्। शक्तिहरू सदा सहयोगी त छन् नै। पाण्डवहरूबाट सदा सेवाको विशेष वृद्धिको प्रत्यक्षफल मिल्छ। सेवा भन्दा पनि धेरै सेवाकेन्द्रको रिमिजिम, सेवाकेन्द्रको सुन्दरता शक्तिहरूबाट हुन्छ। शक्तिहरूको आफ्नो पार्ट छ र पाण्डवहरूको आफ्नो पार्ट छ त्यसैले दुवै आवश्यक छ। जुन सेन्टरमा केवल शक्तिहरू छन् र पाण्डवहरू छैनन् भने शक्तिशाली हुँदैनन् त्यसैले दुवैको आवश्यकता छ। अहिले तिमीहरू जागेका छौ त्यसैले एक दुईबाट स्वतः अनेक जागदै जानेछन्। मेहनत र समय त लाग्यो तर अहिले राम्रो वृद्धि प्राप्त गरिरहेका छौ। दृढ संकल्प सफल नहोस्, यस्तो हुनै सक्दैन। यसको प्रत्यक्ष प्रमाण देखिरहेका छौ। यदि अलिकति पनि निराश हुन्थ्यौ- यहाँ त हुनु नै छैन, त्यो आफ्नो सानो कमजोर संकल्पले सेवामा फरक पार्ने थियो। दृढताको पानीले फल चाँडो निकाल्छ। दृढताले नै सफलता ल्याउँछ।

“ परमात्म आशीर्वाद लिनु छ भने आज्ञाकारी बन” (अव्यक्त मुरलीहरूबाट)

जसरी बाबाले भन्नुहुन्छ त्यसैगरी गर्यौ अर्थात् बाबाले भन्नु र बच्चाहरूले गर्नु- यसलाई भनिन्छ नम्बरवन आज्ञाकारी। बाबाको हरेक निर्देशनलाई, श्रीमतलाई यथार्थमा बुझेर पालना गर्नु- यसलाई भनिन्छ आज्ञाकारी बन्नु। श्रीमतमा संकल्प मात्र पनि मनमत वा परमत नमिसियोस्। बाबाको आज्ञा छ “म एकलाई याद गर”। यदि यो आज्ञालाई पालन गर्छौ भने आज्ञाकारी बच्चालाई बाबाको आशीर्वाद मिल्छ र सबै सहज हुन जान्छ।

बापदादाले अमृतबेलादेखि लिएर राति सुत्ने बेलासम्म मनसा-वाचा-कर्मणा र सम्बन्ध सम्पर्कमा कसरी चलनु छ वा रहनु छ- सबैको लागि श्रीमत अर्थात् आज्ञा दिनु भएको छ। हरेक कर्ममा मनसाको स्थिति कस्तो हुनु पर्छ त्यसको पनि निर्देशन वा आज्ञा मिलेको छ। त्यही आज्ञा प्रमाण चलिराख। यही परमात्म आशीर्वाद प्राप्त गर्ने

आधार हो। यिनै आशीर्वादको कारणले आज्ञाकारी बच्चाहरूले सदा डबल लाइट तथा उड्तीकलाको अनुभव गर्छन्। बापदादाको आज्ञा छ- कुनै पनि आत्मालाई न दुःख दिनु छ, न दुःख लिनु छ। कति बच्चाहरूले दुःख दिँदैनन्, तर लिन्छन्। यो पनि व्यर्थ संकल्प चल्ने कारण बन्न पुग्छ। कुनै व्यर्थ कुरा सुनेर दुःखी भयो भने यस्ता साना-साना अवज्ञाले पनि मनलाई भारी बनाइदिन्छ र भारी भएको कारणले उच्च स्थितितर्फ उड्न सक्दैनौ।

बापदादाको आज्ञा मिलेको छ- प्यारा बच्चाहरू! न व्यर्थ सोच, न व्यर्थ हेर, न व्यर्थ सुन, न व्यर्थ बोल, न व्यर्थ कर्ममा समय गुमाऊ। तिमीहरू नराम्रोबाट त पार भयो। अब यस्तो आज्ञाकारी चरित्रको चित्र बनाऊ जसले गर्दा परमात्म आशीर्वादको अधिकारी बन्नेछौ। बाबाको आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू! अमृतबेला विधिपूर्वक शक्तिशाली यादमा रहने गर, हरेक कर्म कर्मयोगी बनेर, निमित्त भावले, निर्माण बनेर गर। यस्तो दृष्टि-वृत्ति बनाउन सबैलाई आज्ञा मिलेको छ। यदि ती आज्ञाहरूलाई विधिपूर्वक पालन गर्दै चल्न भन्ने सदा अतीन्द्रिय सुख वा खुशी सम्पन्न शान्त स्थितिको अनुभव गरिरहने छौ।

बाबाको आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू! तन-मन-धन र जन, यी सबैलाई बाबाको नासो सम्झ। जुनसुकै पनि संकल्प गर्छौ त्यो सकारात्मक होस्, सकारात्मक सोच, शुभ भावनाका संकल्प गर। देहभानको “म र मेरोपन” बाट टाढै रहने गर, यिनै दुई मायाका ढोका हुन्। संकल्प, समय र श्वास ब्राह्मण जीवनका अमूल्य खजाना हुन्, यिनलाई व्यर्थमा नगुमाऊ। जम्मा गर। समर्थ रहने आधार हो- सदा र स्वतः आज्ञाकारी बन्नु। बापदादाको पहिलो मुख्य आज्ञा हो- पवित्र बन, कामजित बन। यो आज्ञा पालन गर्नेमा धेरैजसो पास छन्। तर यसको दोस्रो भाइ क्रोध- त्यसमा कहिलेकाहीँ आधा फेल हुन पुग्छन्। कतिले भन्छन्- क्रोध गर्दिन तर थोरै जोश त देखाउनै पर्छ। तर यो पनि अवज्ञा भयो, जसले खुशीको अनुभव गर्न दिँदैन।

जुन बच्चा अमृतबेलादेखि रातिसम्म सारा दिनको दिनचर्याको हरेक कर्ममा आज्ञा प्रमाण चलेको हुन्छ, उसले कहिल्यै मेहनतको अनुभव गर्दैन। उसलाई आज्ञाकारी बनेको विशेष फल बाबाको आशीर्वादको अनुभूति हुन्छ र उसका हरेक कर्म फलदायी हुन पुग्छन्। जो आज्ञाकारी बच्चा हुन्छन् तिनीहरूले सदा सन्तुष्टताको अनुभव गर्छन्। तिनीहरूलाई तीनै प्रकारको सन्तुष्टता स्वतः र सदा अनुभव हुन्छ। १- तिनीहरू स्वयं पनि सन्तुष्ट रहन्छन्। २- विधिपूर्वक कर्म गरेको कारणले सफलता रूपी फलको प्राप्तिबाट पनि सन्तुष्ट रहन्छन्। ३- सम्बन्ध सम्पर्कमा पनि तिनीहरूबाट सबै सन्तुष्ट रहन्छन्। आज्ञाकारी बच्चाका हरेक कर्महरू आज्ञा प्रमाण हुने भएकोले श्रेष्ठ हुन्छन् त्यसैले कुनै पनि कर्मले बुद्धि तथा मनलाई विचलित गर्दैन, ठीक गरें वा गरिँन भनेर। यस्ता संकल्प पनि आउन सक्दैनन्। तिनीहरू आज्ञा प्रमाण चलेको कारणले सदा हल्का रहन्छन् किनकि तिनीहरूले कर्मको बन्धन वश कुनै पनि कर्म गर्दैनन्। हरेक कर्म आज्ञा प्रमाण गरेको कारणले परमात्म आशीर्वाद प्राप्तिको फलस्वरूप तिनीहरूले सदा नै आन्तरिक इच्छा शक्तिको, अतीन्द्रिय सुखको र भरपुरताको अनुभव गर्छन्। अच्छा।

वरदान:-

सच्चा साथीको साथ लिने वाला सबै बाट न्यारा, प्यारा निर्मोही भव

सधैं अमृतबेला बापदादाबाट सर्व सम्बन्धको सुख लिएर अरूलाई दान गर। सर्व सुखको अधिकारी बनेर अरूलाई पनि बनाऊ। कुनै पनि काम होस् त्यसमा साकार साथी याद नआओस्, पहिला बाबा याद आओस् किनकि सच्चा मित्र बाबा हुनुहुन्छ। सच्चा साथीको साथ लियो भने सजिलै सबैबाट न्यारा र प्यारा बन्छौ। जसले सर्व सम्बन्धले हरेक कार्यमा एक बाबालाई याद गर्छन् तिनीहरू सजिलै निर्मोही बन्छन्। तिनीहरूको कसैप्रति पनि लगाव अर्थात् झुकाव रहँदैन त्यसैले मायासंग हार पनि हुन सक्दैन।

स्लोगन:-

मायालाई देख्न वा जान्नको लागि त्रिकालदर्शी र त्रिनेत्री बन अनि विजयी बन्नेछौ।